

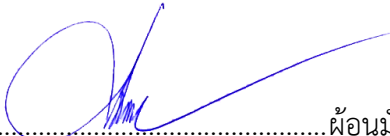
แผนพัฒนาท้องถิ่น
(พ.ศ. 2566 – 2570)
แก้ไข ครั้งที่ 1/2566

ของ
องค์การบริหารส่วนตำบลขวาวใหญ่
อำเภอศีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์

หลักการและเหตุผล

ด้วย องค์การบริหารส่วนตำบลขาวใหญ่ ได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ไปแล้วนั้น แต่ทั้งนี้ เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลขาวใหญ่มีความจำเป็นที่จะต้องแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ให้ถูกต้องตามที่กระทรวงมหาดไทยได้ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำหมุดหมายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มาจัดทำรายละเอียดที่มีความสอดคล้องหรือเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ โดยเป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่นในการดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔ และ ข้อ ๒๑ มาดำเนินการโดยอนุโลมและให้ใช้เป็นการแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น ทั้งนี้ ให้ดำเนินการแล้วเสร็จภายใน ๑๒๐ วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่อาจดำเนินการแล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนดดังกล่าวให้ผู้บริหารท้องถิ่นดำเนินการตามที่เห็นสมควรและให้นำแนวทางการดำเนินงานตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๑๒๓๙ ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ มาเป็นแนวทางในการปฏิบัติด้วย รายละเอียดตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๖๐๘๖ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางปฏิบัติการใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อจัดทำบริการสาธารณะหรือกิจกรรมสาธารณะ ปัจจุบันได้มีประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๕

ดังนั้น เพื่อให้การแก้ไขโครงการพัฒนาในแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เป็นไปด้วยความถูกต้อง ตามระเบียบและหนังสือกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว นายองค์การบริหารส่วนตำบลขาวใหญ่ จึงอนุมัติแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ และดำเนินการประกาศใช้ต่อไป

(ลงชื่อ) ผู้อนุมัติ

(นายมงคล พวงเพชร)

ตำแหน่ง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลขาวใหญ่

วันที่ ๒๕ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖

รายละเอียดแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖
องค์การบริหารส่วนตำบลขาวใหญ่ อำเภอสัขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์

จากแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

ข้อ ๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ รายละเอียดแก้ไขใหม่ ดังนี้

ข้อ ๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ต้องมีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม (Strategy linkage) ความเชื่อมโยงในเชิงยุทธศาสตร์ที่เชื่อมต่อกันเพื่อให้เกิดภาพรวม (Overview) การเชื่อมโยงจากจุดหนึ่งไปจุดหนึ่งในเชิงยุทธศาสตร์ โดยสามารถนำเข้าสู่รอยต่อที่เข้าหากันได้อย่างกลมกลืนแม้ว่าจะเรียกชื่อที่แตกต่างกันก็ตาม แต่ก็สามารถเดินทางไปด้วยกันได้ ในเชิงยุทธศาสตร์เป็นการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างยุทธศาสตร์ระดับมหภาคกับยุทธศาสตร์ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่

(๑) ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (๓) การกำหนดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) (๔) แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค (๕) ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดและ (๖) ยุทธศาสตร์ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น การกำหนดและการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงองค์รวมที่นำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นจากยุทธศาสตร์ทุกระดับ มีความสัมพันธ์หรือเชื่อมโยงกันอย่างไรเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ระดับมหภาคและยุทธศาสตร์ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นประกอบด้วย (๑) วิสัยทัศน์ (๒) ยุทธศาสตร์ (๓) เป้าประสงค์ (๔) ตัวชี้วัด (๕) ค่าเป้าหมาย (๖) กลยุทธ์ และ (๗) จุดยืนทางยุทธศาสตร์ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลขาวใหญ่ ได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ที่มีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ดังกล่าว และเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ด้วย โดยนำหมวดหมายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มาจัดทำรายละเอียดที่มีความสอดคล้องหรือเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมารายละเอียดดังนี้

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) มีสถานะเป็นแผนระดับที่ ๒ ซึ่งเป็นกลไกที่สำคัญในการแปลงยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ และใช้เป็นกรอบสำหรับการจัดทำแผนระดับที่ ๓ เพื่อให้การดำเนินงานของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้องสามารถสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติตามกรอบระยะเวลาที่คาดหวังไว้ได้โดยพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มีผลบังคับใช้ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ ส่งผลให้กรอบระยะเวลา ๕ ปีของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ เริ่มต้น ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ ครอบคลุมปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ซึ่งเป็นระยะ ๕ ปีที่สองของยุทธศาสตร์ชาติ ทั้งนี้ การจัดทำแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๓ อยู่บนความตั้งใจที่จะให้แผนมีจุดเน้นและเป้าหมายของการพัฒนาที่เป็นรูปธรรม สามารถบ่งบอกทิศทางการพัฒนาที่ชัดเจนที่ประเทศควรมุ่งไปในระยะ ๕ ปี ถัดไป โดยเป็นผลที่เกิดจากกระบวนการสังเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้าน ทั้งสถานะของทุนในมิติต่างๆ บทเรียนของการพัฒนาที่ผ่านมาตลอด จนการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยและเงื่อนไขที่จะมีอิทธิพลต่ออนาคตภาพต่างๆ ของประเทศ รวมถึงการสนับสนุนให้ภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างกว้างขวางตั้งแต่ในขั้นตอนการกำหนดกรอบทิศทางของแผนไปจนถึงการยกยกร่างแผนนอกจากนี้ การจัดทำแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๓ ยังอยู่ในช่วงเวลาที่ว่าโลกรวมถึงประเทศไทยต้องเผชิญกับข้อจำกัด

หลากหลายประการที่เป็นผลสืบเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ซึ่งไม่เพียงแต่ก่อให้เกิดการเจ็บป่วยและเสียชีวิตของประชากร แต่ยังส่งผลให้เกิดเงื่อนไขทางเศรษฐกิจและการดำเนินชีวิตของประชาชนทุกกลุ่ม นอกจากนี้ ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ยังเป็นช่วงเวลาที่แนวโน้มของการพัฒนาของเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีความรุนแรงเพิ่มขึ้นการเป็นสังคมสูงวัยของประเทศไทยและหลายประเทศทั่วโลก ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงด้านภูมิรัฐศาสตร์ระหว่างประเทศ ดังนั้น การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศท่ามกลางกระแสแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจึงต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งจากภายในให้สามารถเติบโตต่อไปได้อย่างมั่นคงท่ามกลางความผันแปรที่เกิดขึ้นรอบด้าน และคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศทั้งทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ในการกำหนดทิศทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่างๆ เพื่อให้ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ตามเจตนารมณ์ของยุทธศาสตร์ชาติ ได้อาศัยหลักการและแนวคิด ๔ ประการ ดังนี้

๑. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๒. การสร้างความสามารถในการ “ล้มแล้ว ลุกไว”

๓. เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ

๔. การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนาที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดหมวดหมู่การพัฒนา จำนวน ๑๓ หมวดหมู่ ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” หรือมุ่งหวังจะ “มี” เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” โดยหมวดหมู่ทั้ง ๑๓ ประการ แบ่งออกได้เป็น ๔ มิติ ดังนี้

๑. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย ประกอบไปด้วย

หมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมวดหมู่ที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

หมวดหมู่ที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญ

ของภูมิภาค

หมวดหมู่ที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรม

ดิจิทัลของอาเซียน

๒. มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม ประกอบไปด้วย

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง

และสามารถแข่งขันได้

หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ

เหมาะสม

๓. มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๔. มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

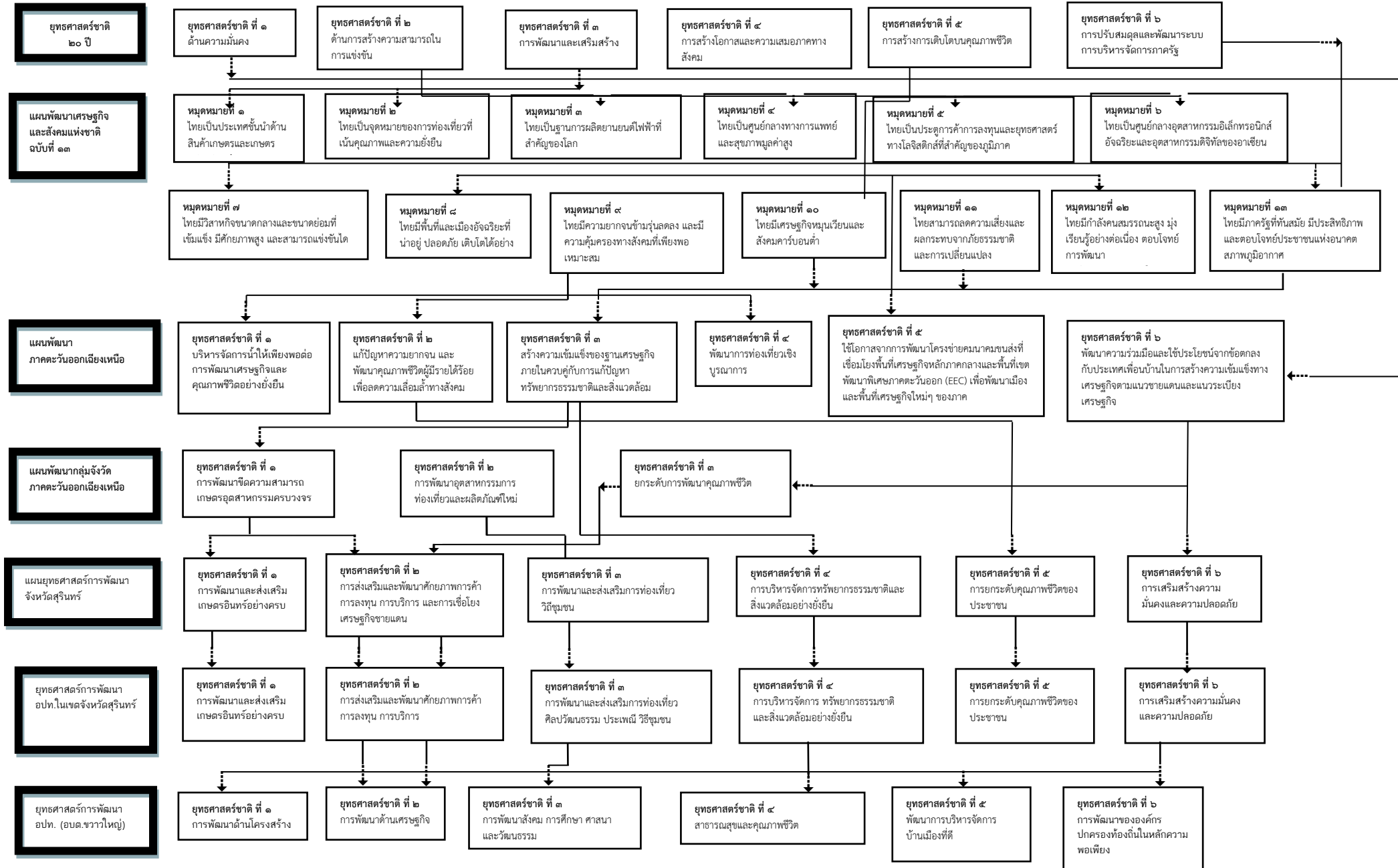
หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

ความเชื่อมโยงระหว่างหมวดหมู่การพัฒนา กับเป้าหมายหลักแสดงไว้ในแผนภาพที่ ๓.๑ โดยหมวดหมู่การพัฒนาที่กำหนดขึ้นเป็นประเด็นที่มีลักษณะเชิงบูรณาการที่ครอบคลุมการพัฒนาตั้งแต่ในระดับต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ และสามารถนำไปสู่ผลพัฒนาทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปพร้อมๆ กัน ทำให้หมวดหมู่แต่ละประการสามารถสนับสนุนเป้าหมายหลักได้มากกว่าหนึ่งข้อ นอกจากนี้การพัฒนากายใต้แต่ละหมวดหมู่ไม่ได้แยกขาดจากกัน แต่มีการสนับสนุนหรือเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน

แผนภาพที่ ๓.๑ ความเชื่อมโยงระหว่างหมวดหมู่การพัฒนา กับเป้าหมายหลัก

แผนผังการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์

ตารางยุทธศาสตร์ต่างๆ

ยุทธศาสตร์ อปท. (อบต.ขาวใหญ่) (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัดสุรินทร์ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ยุทธศาสตร์ จังหวัดสุรินทร์ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	แผนพัฒนาภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	แผนเศรษฐกิจ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐)
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๒. การส่งเสริมและพัฒนา ศักยภาพการคา การลงทุน การบริการ	๒. ยุทธศาสตร์ยกระดับ ความสามารถในการ แข่งขันทางด้านเศรษฐกิจ และบริการ	๒. การพัฒนาอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว และผลิต ภัณฑ์ใหม่	๓. สร้างความเข้มแข็งของ ฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่ กับการแก้ปัญหาทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	หมวดหมายที่ ๕ ไทยเป็น ประตูการค้าการลงทุนและ ยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่ สำคัญของภูมิภาค	๑. ด้านความมั่นคง ๒. ด้านการสร้าง ความสามารถในการ แข่งขัน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านเศรษฐกิจ	๒. การส่งเสริมและพัฒนา ศักยภาพการคา การลงทุน การบริการ ๕. การยกระดับคุณภาพ ชีวิตของประชาชน	๒. ยุทธศาสตร์ยกระดับ ความสามารถในการ แข่งขันทางด้านเศรษฐกิจ และบริการ ๕. ยุทธศาสตร์การ ยกระดับคุณภาพชีวิตของ ประชาชน	๑. การพัฒนาขีด ความสามารถเกษตร อุตสาหกรรมครบวงจร ๒. การพัฒนาอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว และผลิต ภัณฑ์ใหม่	๒. แก้ไขความยากจน และพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มี รายได้น้อยเพื่อลดความ เหลื่อม ล้ำทางสังคม ๓. สร้างความเข้มแข็งของ ฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่ กับการแก้ปัญหาทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	หมวดหมายที่ ๑ ไทยเป็น ประเทศชั้นนำด้านสินค้า เกษตรและเกษตรแปรรูป มูลค่าสูง	๑. ด้านความมั่นคง ๒. ด้านการสร้าง ความสามารถในการ แข่งขัน ๔. ด้านการสร้างโอกาส และความเสมอภาคทาง สังคม

(ต่อ)

ยุทธศาสตร์ อปท. (อบต.ขาวใหญ่) (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัดสุรินทร์ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ยุทธศาสตร์ จังหวัดสุรินทร์ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	แผนพัฒนาภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	แผนเศรษฐกิจ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐)
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนา สังคม การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	๓. การพัฒนาและส่งเสริม การท่องเที่ยว ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชุมชน ๕. การยกระดับคุณภาพ ชีวิตของประชาชน	๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนา การศึกษา กีฬา ศาสนา และวัฒนธรรม	๓. ยกระดับการพัฒนา คุณภาพชีวิต	๒. แก้ไขปัญหาความยากจน และพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มี รายได้น้อยเพื่อลดความ เหลื่อม ล้ำทางสังคม ๔. พัฒนาการท่องเที่ยวเชิง บูรณาการ	หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความ ยากจนข้ามรุ่นลดลง และมี ความคุ้มครองทางสังคมที่ เพียงพอ เหมาะสม หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมี กำลังคนสมรรถนะสูง มุ่ง เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบ โจทย์การพัฒนา แห่งอนาคต	๒. ด้านการสร้าง ความสามารถในการ แข่งขัน ๓. ด้านการพัฒนาและ เสริมสร้างศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์ ๔. ด้านการสร้างโอกาส และความเสมอภาคทาง สังคม
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนา สาธารณสุขและคุณภาพ ชีวิต	๔. การบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่ง แวดล้อมอย่างยั่งยืน ๕. การยกระดับคุณภาพ ชีวิตของประชาชน	๕. ยุทธศาสตร์การ ยกระดับคุณภาพชีวิตของ ประชาชน	๓. ยกระดับการพัฒนา คุณภาพชีวิต	๒. แก้ไขปัญหาความยากจน และพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มี รายได้น้อยเพื่อลดความ เหลื่อม ล้ำทางสังคม	หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็น ศูนย์กลางทางการแพทย์ และสุขภาพมูลค่าสูง หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมี เศรษฐกิจหมุนเวียนและ สังคมคาร์บอนต่ำ หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทย สามารถลดความเสี่ยงและ ผลกระทบจากภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ	๓. ด้านการพัฒนาและ เสริมสร้างศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์ ๔. ด้านการสร้างโอกาส และความเสมอภาคทาง สังคม ๕. ด้านการสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม

(ต่อ)

ยุทธศาสตร์ อปท. (อบต.ขาวใหญ่) (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัดสุรินทร์ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ยุทธศาสตร์ จังหวัดสุรินทร์ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	แผนพัฒนาภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	แผนเศรษฐกิจ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐)
๕. ยุทธศาสตร์การ พัฒนาการบริหารจัดการ บ้านเมืองที่ดี	๖. การเสริมสร้างความ มั่นคงและความปลอดภัย	๒. ยุทธศาสตร์ยกระดับ ความสามารถในการ แข่งขันทางด้านเศรษฐกิจ และบริการ ๕. ยุทธศาสตร์การ ยกระดับคุณภาพชีวิตของ ประชาชน ๖. ยุทธศาสตร์การบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี	๓. ยกระดับการพัฒนา คุณภาพชีวิต	๒. แก้ปัญหาความยากจน และพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มี รายได้น้อยเพื่อลดความ เหลื่อมล้ำทางสังคม	หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทย สามารถลดความเสี่ยงและ ผลกระทบจากภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมี ภาครัฐที่ทันสมัย มี ประสิทธิภาพ และตอบ โจทย์ประชาชน	๑. ด้านความมั่นคง ๔. ด้านการสร้างโอกาส และความเสมอภาคทาง สังคม ๖. ดานการปรับสมดุลและ พัฒนาระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนา ขององค์กรปกครองท้องถิ่น ในหลักความพอเพียง	๑. การพัฒนาและส่งเสริม เกษตรอินทรีย์อย่างครบ วงจร ๔. การบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่ง แวดล้อมอย่างยั่งยืน	๑. ยุทธศาสตร์เพิ่ม ศักยภาพภาคการเกษตร ๔. ยุทธศาสตร์การบริหาร จัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	๑. การพัฒนาขีด ความสามารถเกษตร อุตสาหกรรมครบวงจร ๒. การพัฒนาอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว และผลิต ภัณฑ์ใหม่	๓. สร้างความเข้มแข็งของ ฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่ กับการแก้ปัญหาทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๔. พัฒนาการท่องเที่ยวเชิง บูรณาการ	หมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็น ประเทศชั้นนำด้านสินค้า เกษตรและเกษตรแปรรูป มูลค่าสูง หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมี เศรษฐกิจหมุนเวียนและ สังคมคาร์บอนต่ำ หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทย สามารถลดความเสี่ยงและ ผลกระทบจากภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ	๑. ด้านความมั่นคง ๒. ด้านการสร้าง ความสามารถในการ แข่งขัน ๕. ด้านการสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม

